பெந்தக்கோஸ்து - தூய ஆவிப் பெருவிழா

Whitsunday (Pentecost)

Pinsedag

தூய ஆவியின் காலம் | Pentecost

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Genesis 11:1-9

Verse	Text
11:1	Hele Menneskeheden havde eet Tungemaal og samme Sprog.
11:2	Da de nu drog østerpaa, traf de paa en Dal i Sinear, og der slog de sig ned.
11:3	Da sagde de til hverandre: »Kom, lad os stryge Teglsten og brænde dem godt!« De brugte nemlig Tegl som Sten og Jordbeg som Kalk.
11:4	Derpaa sagde de: »Kom, lad os bygge os en By og et Taarn, hvis Top naar til Himmelen, og skabe os et Navn, for at vi ikke skal spredes ud over hele Jorden!«
11:5	Men HERREN steg ned for at se Byen og Taarnet, som Menneskebørnene byggede,
11:6	og han sagde: »Se, de er eet Folk og har alle eet Tungemaal; og naar de nu først er begyndt saaledes, er intet, som de sætter sig for, umuligt for dem;
11:7	lad os derfor stige ned og forvirre deres Tungemaal der, saa de ikke forstaar hverandres Tungemaal!«
11:8	Da spredte HERREN dem fra det Sted ud over hele Jorden, og de opgav at bygge Byen.
11:9	Derfor kaldte man den Babel, thi der forvirrede HERREN al Jordens Tungemaal, og derfra spredte HERREN dem ud over hele Jorden.

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Genesis 2:4-7

Verse	Text
2:4	Det er Himmelens og Jordens Skabelseshistorie. Da Gud HERREN gjorde Jord og Himmel —
2:5	dengang fandtes endnu ingen af Markens Buske paa Jorden, og endnu var ingen af Markens Urter spiret frem, thi Gud HERREN havde ikke ladet det regne paa Jorden, og der var ingen Mennesker til at dyrke Agerjorden,
2:6	men en Taage vældede op at Jorden og vandede hele Agerjordens Flade —
2:7	da dannede Gud HERREN Mennesket af Agerjordens Muld og blæste Livsaande i hans Næsebor, saa at Mennesket blev et levende Væsen.

திருமுகம் (Epistle)

Acts 2:1-11

Verse	Text
2:1	Og da Pinsefestens Dag kom, vare de alle endrægtigt forsamlede.
2:2	Og der kom pludseligt fra Himmelen en Lyd som af et fremfarende vældigt Vejr og fyldte hele Huset, hvor de sade.
2:3	Og der viste sig for dem Tunger som af Ild, der fordelte sig og satte sig paa hver enkelt af dem.
2:4	Og de bleve alle fyldte med den Helligaand, og de begyndte at tale i andre Tungemaal, efter hvad Aanden gav dem at udsige.
2:5	Men der var Jøder, bosiddende i Jerusalem, gudfrygtige Mænd af alle Folkeslag under Himmelen.
2:6	Da denne Lyd kom, strømmede Mængden sammen og blev forvirret; thi hver enkelt hørte dem tale paa hans eget Maal.
2:7	Og de forbavsedes alle og undrede sig og sagde: „Se, ere ikke alle disse, som tale, Galilæere?
2:8	Hvor kunne vi da høre dem tale, hver paa vort eget Maal, hvori vi ere fødte,
2:9	Parthere og Medere og Elamiter, og vi, som høre hjemme i Mesopotamien, Judæa og Kappadokien, Pontus og Asien,
2:10	i Frygien og Pamfylien, Ægypten og Libyens Egne ved Kyrene, og vi her boende Romere,
2:11	Jøder og Proselyter, Kretere og Arabere, vi høre dem tale om Guds store Gerninger i vore Tungemaal?“

நற்செய்தி (Gospel)

John 14:22-31

Verse	Text
14:22	Judas (ikke Iskariot) siger til ham: „Herre! hvor kommer det, at du vil aabenbare dig for os og ikke for Verden?“
14:23	Jesus svarede og sagde til ham: „Om nogen elsker mig, vil han holde mit Ord; og min Fader skal elske ham, og vi skulle komme til ham og tage Bolig hos ham.
14:24	Den, som ikke elsker mig, holder ikke mine Ord; og det Ord, som I høre, er ikke mit, men Faderens, som sendte mig.
14:25	Dette har jeg talt til eder, medens jeg blev hos eder.
14:26	Men Talsmanden, den Helligaand, som Faderen vil sende i mit Navn, han skal lære eder alle Ting og minde eder om alle Ting, som jeg har sagt eder.
14:27	Fred efterlader jeg eder, min Fred giver jeg eder; jeg giver eder ikke, som Verden giver. Eders Hjerte forfærdes ikke og forsage ikke!
14:28	I have hørt, at jeg sagde til eder: Jeg gaar bort og kommer til eder igen. Dersom I elskede mig, da glædede I eder over, at jeg gaar til Faderen; thi Faderen er større end jeg.
14:29	Og nu har jeg sagt eder det, før det sker, for at I skulle tro, naar det er sket.
14:30	Jeg skal herefter ikke tale meget med eder; thi denne Verdens Fyrste kommer, og han har slet intet i mig;
14:31	men for at Verden skal kende, at jeg elsker Faderen og gør saaledes, som Faderen har befalet mig: saa staar nu op, lader os gaa herfra!“